

PLANETA EMINESCU

*Undeva, într-un Univers îndepărtat,
Într-o altă galaxie
se află Planeta Eminescu,
planeta poezilor.
Aici totul e așa
ca-n poezia eminesciană.
Poezii trec adesea cu Eminescu
pe lângă plopii fără soț,
privesc Luceafărul blînd
alunecînd pe-o rază
și iubesc chipurile blonde,
privesc răsăritul de soare
altui soare, alt asfințit de lună
dar mereu cu sufletul
în poezia pe care noi o citim.
Aici luminile călătoresc
împreună cu poezii care sar
din hiperspațiu în hiperspațiu.
Păsările ciripesc în graiul poezilor
iar poezii mai stau s-asculte Sara pe deal.
Planeta Eminescu
este așa cum o visează poezii,
ea se află într-un Univers îndepărtat,
într-o altă galaxie
din sufletele noastre.
Ea este însăși poezia.*

LIDIA ELCU

COLAJ

*în spațiul secundeii nu mai avem timp
ne înghesuim nu mai avem loc
ieșim din spațiul secundeii în spațiul miimilor
aici nu e nimeni și e pustiu
aici unde florile cresc pretutindeni
aici unde imposibilul nu există
lăsați războiul interstelar
reveniți pe Pământ.*

LIDIA ELCU

ÎNTÎLNIRE

*e palid poate de emoție, poate de frică, poate de drum
își deschide larg brațele către cei doi sori
care au răsărit, întinde nina tripedului
spunînd cu bucurie sînt om, sînt de pe Terra bine te-am găsit.*

LIVIU GURIUC, cl. a X-a „Selenarii”

*Ieri am fost în Univers
să mă joc c-un prieten de pe o altă planetă
prietenul meu era supărat
pentru că soarele fugise să facă lumină
pe o planetă pe care era un război
și n-ar fi vrut să moară și soarele.*

*

*oamenii vor să zboare punîndu-și fel de fel de aripi
să se plimbe prin Univers ca pe un bulevard
iar eu care încă n-am ajuns pe nici o stea
mai învăț la școala din satul Guranda
iar tovarășul meu învățător îmi spune
despre copiii planetei, despre copii fără de aripi
care nu cunosc încă ce-nseamnă plimbarea
pe un bulevard.*

GABRIELA BAȘAGĂ cl. a IV-a „Selenarii”

*gîndul, gîndul
nu sintem niciodată singuri
gîndul și ființa mea
în ochi și urechi
în om și om
gîndul...*

RODICA COCU cl. a IX-a „Selenarii”

*plînge un copil lîngă mare
o stea plînge
copilul sare în apă, se joacă cu ea,
stelele se prind de mîini
dar vine o pasăre cu ciocul de fler
omorînd jocul.
stelele, încremenind,
luminindu-l...*

MARINELA UNGUREANU ci. a VIII-a „Selenarii”

BING BANG

*ultima oară stelele erau legate una de alta
ultima oară planetele se țineau de mînă
ultima oară soarele nu știu dacă era soarele meu
ultima oară Universul era altfel.*

MARINELA UNGUREANU

POEM DESPRE DRAGOSTE

lui BRIGHI

*Stau în marele hangar
pentru rachete
pe deasupra trec silențioase
zepeline atomice
Din pintecul nopții
se scurg lungi cordoane
ectoplasmatice
Cîteva pîrîituri
și în megafoanele ruginite
ale cosmodromului aud vocea
ta caldă citînd poezia
În urma mea „Ceva”
declanșează cîmpul magnetic
Cobor viziera cagulei
respir
Îți văd chipul prin hubloul
unui mare magazin
ochii tăi verzi
din stibiumplex
Epiderma dintr-un cauciuc
supersintetic
tăblița de stronțiu
din lobul urechii stîngi
pe care deslușesc un număr
de serie.*

ALEXANDRU PECICAN